

Vestitorul numelui lui Iehova

1 Decembrie

Numărul 23

MISIUNEA REVISTEI

Această revistă vrea să dea ajutor omului pentru a cunoaște scopul lui Iehova Dumnezeu care este relatată în Biblie. În principiu conține acele lucruri biblice, cari sunt spre ajutorul martorilor lui Iehova. Aceasta îi face capabili pe cititori pentru studii biblice regulate și se va îngriji și pentru învățători, la acele persoane sau grupuri, cari se ocupă sincer cu studierea Bibliei. Este potrivită pentru vestirea prin radio, pentru conferințele publice și articole pentru înțelegerea textelor scripturale.

În vestire, această revistă ține strict de principala numai Biblia. Este nealărnată de confesiunile, sectele, partidele sau de alte organizațiuni lumești. Stă fără îndoială, în toată puterea de partea Impărăției lui Dumnezeu care se va întemeia sub Cristos, Regeleabit. Nu are doctrine din contră. Invită pe toți ca să-i studieze conținutul cu îngrijire și cu ochi critici pe baza Sfintei Scripturi. Nu se amestecă în nicio discuție și nu comunică lucruri individuale.

Aceia cari cercetează serios Biblia, însă nu pot plăti revista, din cauza sărăciei, mizeriei sau a nenorocirii, pot primi revista gratuită, întrucât o cer odată într'un an, în luna Decembrie și arată cauza trimiterii gratuite. Noi stăm cu bucurie în ajutorul lipsiților, însă pretinde regula expedierii, ca să fie cerută în scris, trimiterea odată într'un an.

Inștiințare către abonatori: Toți să binevoiască a trimite abonarea revistei W. T. pe anul 1933 în luna Decembrie a. c. ca să putem compune totalul, cât va fi necesar pe anul viitor. Acela care plătește abonamentul înainte pe întreg anul, este de mare ajutor lucrului, precum este obiceiul între frații din streinătate, prin aceasta va fi scutit de lucrul corespondenței pe care ar trebui să-l facă, la abonarea a doua, sau chiar a treia și la trimiterea banilor.

Revista cuprinde hrană spirituală pe întreg anul, apare în 40 State, în 40 de limbi și ține legătura spirituală între poporul lui Dumnezeu.

ATENȚIUNE!

Sunt rugați aceia cari încă n'au trimis abonamentul revistei W. T. pe anul 1933, să binevoiască a trimite abonamentul cât mai urgent. Pentru ușurarea abonamentului, s'a trimis o foaie de comandă tipărită. — Fiecare să trimită abonamentul pe o astfel de foaie, iar adeverința se va trimite îndărăt dintr-o contabilitate.

Organizația lui Iehova

Partea a 2-a

«Mă rog, ca toți să fie una, cum Tu, Tată ești în mine, și eu în tine, ca și ei să fie una în noi, pentruca lumea să creadă, că Tu m'ai trimis». — Ioan 17 : 21.

— Urmare —

Cine poate fi ales

«Cine poate fi ales pentru aceea, ca să implinească îndatorirea unei astfel de slujbe sau serviciu în grupă? Numai aceia, cari fac parte din clasa templului, și sunt astfel în armonie deplină cu serviciul și fac, ce numai pot face în mod înțelept, ca să aibă o parte la lucrul acesta. Aceasta exclude din clasa celor care se pot alege, pe toți aceia, cari se luptă împotriva serviciului sau cari neglijează sau se codesc, ca să ia parte activă la lucru. Să scris: „În templul său totul (literal: toți ai săi, nota explicativă: fiecare vorbește despre măreția sa, trad. engleză) zice mărire”. (Psalm 29:9; Numai cei ce sunt în unire trebuie să fie activi în organizație, pentru a executa lucrul. Până acum grupele au ales la slujba de bătrâni și astfel de bărbați, cari au neglijat, sau s'au codit să facă lucrul de mărturie, sau chiar s'au luptat contra acestui lucru: și rezultatul a fost necazuri și desbinări. Să fie urmată calea scripturală, și atunci toți aceia, cari cauzează neliniște, vor fi scoși afară.

«Cine poate pe drept și scriptural să voteze cu ocazia alegerii astorfeii de servitori ai grupei? Numai aceia, cari de fapt fac parte din grupă și sunt în armonie deplină cu lucrul de mărturie, pe care grupa și Societatea ca întregă, ascultând de poruncile lui Dumnezeu, îl execută. Obiceiul urmat până acum, ca pe unii ca aceia, care nu sunt de-a dreptul în armonie cu lucrul de serviciu poruncit de Domnul și neglijează și se codesc, ca să ia parte la astfel de serviciu, sau se luptă contra lui, să-i aducă înlăuntru și să le permită, ca să a dea votul pentru servitori, este cu totul greșit. Trebuie să ne dăm seama, că Iehova a învestit pe poporul său uns cu îndatorirea, ca în timpul prezent să fie martori pentru Numele și Cuvântul său: și aceia care se opune lucrului acestuia, aceia nu mai are nici un loc între poporul uns al lui Dumnezeu, întrucât este vorba despre votarea pentru alegerea servitorilor. Ori-cărui, care afirmă că s'a consacrat, indiferent de atitudinea lui față de serviciu să i se îngăduie să-i dea votul, a avut ca urmare mult năcaz, și a condus la alegerea de bărbați, care au dorit înălțare de sine, dar nu servirea Domnului. Aceasta trebuie să se evite, dacă dorim să fim credincioși lui Dumnezeu și împărăției sale.

Adunări și învățatori

«Adunări regulate a grupelor poporului lui Dumnezeu, ca să studieze sau să facă planuri pentru executarea lucrului lor, sunt cu totul scripturale și drepte, deoarece lucrurile trebuie făcute în ordine. La toate adunările de acest fel trebuie să aibă conducerea un președinte și să țină ordinea. (1 Timoteiu 5:17) Un astfel de președinte sau conducător trebuie să fie ales din membrii grupei, și natural că trebuie să fie bătrân în înțelesul adevărat al Scripturii, adică unul, care este din clasa templului. Ar fi oare potrivit, ca să avem de președinte sau conducător al unei adunări pe o soră, deoarece vedem, că și surorile sunt bătrâni în înțelesul Scripturii? Nu, și anume pentru aceea nu, pentrucă femeia nu poate să îmbrace această slujbă, unde sunt la mână membrii bărbați în grupă; motivul acestui fapt este arătat cu totul clar de Scriptură. — 1 Timotei 2:12

«Una din îndatoririle martorilor unși ai lui Iehova constă în aceea, ca să predice adevărul clasei „turmei mari”, și pe mai departe să vestească adevărul lui Dumnezeu poporului și domnitorilor. (Isaia 42:6—8; Matei 24:14) Din acest motiv este potrivit amăsurat Scripturii, ca unul, care are o capacitate naturală și spirituală, ca să țină o vorbire înaintea unei adunări publice. Vestea împărăției din harul lui Dumnezeu este editată în formă tipărită, și deoarece toți cei din clasa templului sunt predicatori sau martori, astfel lucrul de mărturie din casă în casă este predicarea evangheliei împărăției, și toți trebuie să ia parte la ea, cum Domnul dă ocazie la aceasta. „Un cuvânt spune Domnul, și femeile aducătoare de vești bune sunt o mare oștire”. (Psalm 68:11) Această oștire este mare, deoarece înaintează în Numele și tăria Domnului, și toate membrele ei sunt predicatorii vestei bune a împărăției, și după prescripție sunt investiti să facă aceasta. — Isaia 61:1, 2; 40:9; 52:7, 8.

«Toți cei din clasa templului sunt născuți din femeia lui Iehova, și toți aceștia vor fi învățați din partea lui Iehova. (Isaia 54:13) Cristos Isus este marele învățător sub conducerea directă a lui Iehova. (Mica 5:2.1; Luca 12:37) Dacă poporul uns al Domnului se adună, ca să studieze cuvântul său, ceea ce trebuie să facă în mod regulat, este oare scriptural a alege un frate apt.

ce să prezideze și să conducă adunarea? Și un astfel de conducător este el învățător? Este potrivit, ca unul ca acesta să prezideze și să conducă adunarea, însă el nu este învățător în înțelesul cum se înțelege acest cuvânt. Grupa studiază împreună, și Iehova Dumnezeu îi învață prin Cristos Isus și Cuvântul său. Isaia 54:13: „Toți cei din clasa templului sunt unși și nu au lipsă de vreun om, ca să-i învețe. „Cât despre voi, ungerea, pe care ați primit-o de la el, rămâne în voi și n-aveți trebuință să vă învețe cineva; ci dupăcum ungerea lui vă învață despre toate lucrurile și este adevărată, și nu este o minciună, rămâneți în el, după cum v-a învățat ea”. (1 Ioan 2:27) Toți membrii clasei rămășiței trebuie să se îngrijească unul pentru altul, și aceasta o și fac: pentru aceasta studiază ei împreună, pentru a contribui unii altora cu compătimire, mângâiere și ajutor. Ca membrii ai corpului Cristosului și ca subpăstori sau învățători, rămășița ca întregă reprezintă în serviciul său pentru „turma mare” pe Isus Cristos, pe Păstorul sau Învățătorul cel mare. (Ezechiel 34:22, 23; Ieremia 23:3, 4) Este datorința rămășiței, ca să învețe pe „mulțimea cea mare” (Schmoller și s'o instruiască, oricând, dacă se dă ocazie. — Isaia 49:9.

D i a c o n i

„Diferitele grupe să mai aleagă diaconi, ca să ocupe slujbe asemenea slujbelor, îmbrățisate până acum de aceia, pe cari i-am numit „diaconi”? — el a scris despre supraveghetori și servitori (diaconi), unde descrie el însușirile recerute dela dânsii ca fiind una și aceleaș. — 1 Timotei 3:8—12.

„Cuvântul grecesc „diakoneo” este tradus în Fapte 6:2 cu „a se servi” și în Fapte 19:22 cu „a servi”. Cuvântul grecesc „diakonos” nu apare în Fapte deloc, se folosește însă în 1 Timotei 3:8 și tradus cu „servitor”. Deoarece vedem, că întreaga oaste a poporului lui Dumnezeu este ocupată cu serviciul, întrucât ei pe ei împrumutat și pe alții îi servesc, așa se pare că după Scriptură sau în altă privință nu există o bază potrivită, ca să se mai aleagă bărbați pentru slujba de diacon, în înțelesul obișnuit al acestui cuvânt. Grupa însăș, sau comitetul ei compus după regulă, poate ca să transmită o parte oareșcare a slujbei sale oricărui vrea. Unde este unitate, acolo trebuie să fie și armonie și toți cu bucurie vor executa serviciul, care li se oferă. Ștefan a servit la mese, și a predicat și adevărul cu mare putere. „Ștefan era plin de har și de putere, și făcea minuni și semne mari în norod... Dar (dușmanii săi) nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și Duhului cu care vorbea el”. (Fapte 6:8—10) Scriptura nu ne autorizează în aceea, ca să spunem, că Ștefan ar fi fost un diacon, în înțelesul, cum slujba aceasta timp îndelungat a fost practică în adunări. El niciodată nu a fost ales de bătrân. Este sigur, că cuvintele apostolului din 1 Timotei 3:8—13 înseamnă, că fiecare care servește

în adunarea lui Dumnezeu, trebuie să aibă însușirile înșirate acolo de apostolul Pavel. Deoarece toți cei din templu pe baza Scripturii sunt bătrâni, și deoarece toți sunt gata să servească și să ia parte la un oareșcare serviciu ce i se oferă, se pare deci că nu există nici o bază scripturală: ca să se aleagă astfel de bărbați, cari să execute așa-numita „slujbă de diacon”.

„Lucrul ce trebuie făcut acum este, a pune mărturie despre Cuvântul și Numele lui Iehova. Toți cei ce sunt în templu, fac aceasta cu inima plină de bucurie. Toți fac parte din acelaș corp și sunt în unitate, și fiecare îndeplinește îndatoririle de serviciu, arătate de Domnul, și de oastea rămășiței sale. Toți fac parte din organizația lui Iehova, și înaintează mereu spre cinstea și justificarea Numei lui Iehova sfânt.

J u s t i f i c a r e

„Cugetările rămășiței trebuie să fie preocupate încontinuu cu aceea, că scopul cel mare al lui Dumnezeu descoperit în Scriptură este justificarea Numei lui Iehova. Cristos Isus a venit pe pământ, ca să mărturisească despre adevăr, și chiar pentru scopul, ca să justifice Numele Tatălui său. Tot asemenea toate membrele corpului trebuie să fie martori pentru adevăr în acelaș scop. Isus a accentuat importanța justificării Numei Părintelui său, când în rugăciunea sa a declarat: „Ca lumea să creadă, că Tu m'ai trimis”. Lumea nu ar fi putut crede aceasta, fără ca cineva să fi vestit lumii de oameni; și Iehova a trimis pe imputerniciții lui la oamenii din lume, ca să vestească acest mare adevăr acelora, cari doresc să audă. Pentru a ști, că Iehova a trimis pe Isus pe pământ, ca să fie martorul său, și că Cristos Isus a fost și este „martorul credincios și adevărat”, este o justificare a Numei lui Iehova. Acuma organizațiunea este în unitate. Cristos Isus se află în templu, și pe ai săi i-a strâns la sine. Unitatea pentru care s'a rugat lui Iehova, s'a împlinit. Această organizație armonioasă, este organizația principală a lui Iehova Dumnezeu, a cărui lucru principal este participarea la justificarea Numei: mare a lui Iehova.

H o t ă r ă r e

„Revista” propune, ca toate grupele martorilor lui Iehova depe întreg pământul, să facă o hotărîre asemănătoare celei ce urmează și așa să și procedeze:

Grupa martorilor lui Iehova din recunoaște, că Cristos Isus Capul organizației principale a lui Iehova este în templul lui Dumnezeu, că rămășița credincioasă a lui Dumnezeu depe pământ este martorul lui Iehova, că ei toți vor fi învățați dela Iehova și toți sunt predicatorii lui autorizați, pentruca să pună mărturie despre Numele și scopul lui Iehova, pentruca în ~~lume să cunoască, că Iehova este Dum-~~ treaga lume să cunoască, că Iehova este Dum-

nezeu, și ca ei să audă despre el și despre împărăția sa.

De aceea se declară, că pentru o slujbă de bătrân ocupată prin alegere în adunarea lui Dumnezeu nu este o îndreptățire scripturală, și că de acum încolo nu mai voim să alegem pe nimeni la slujba de bătrân. Toți unșii lui Dumnezeu sunt bătrâni în înțelesul explicării scripturale a acestui cuvânt, și toți sunt servii Celui Prea Înalt.

Pentruca serviciul nostru să se săvârșească amăsurat ordinii, dorim ca pe anumitele membri a grupei noastre să le alegem la deosebitele slujbe de lipsă, inclusiv pe cei înșirați în următoarele: Un conducător de servicii, care este propus de noi și întărit de funcționarul administrativ sau de conducătorul Societății; acest conducător de servicii va fi un membru a comitetului de servicii a grupei noastre.

Noi dorim să avem un comitet de servicii din nu mai mulți de zece membri, și aceștia să fie aleși din numărul lucrătorilor activi în servicii ai grupei noastre: datorința unui astfel de comitet de servicii să fie aceea, ca să împărțească lucrul nostru de mărturie ca martorii lui Iehova sistematic și să-l ducă la îndeplinire. Acest comitet de servicii poate să numească pe ori și care membru al grupei noastre pentru oarecare servicii deosebit, necesitat de grupa noastră. Comitetul amintit, să se îngrijească de afacerile noastre generale economice, dar totdeauna să ațarne de aprobarea grupei. Un astfel de comitet de servicii, neținând seama de conducătorul de servicii, va fi ales prin majoritatea voturilor grupei noastre a martorilor lui Iehova, cari sunt și rămân în deplină armonie cu lucrul de mărturie pentru Iehova, care se face de Societate în felul cum a poruncit Domnul. Numai aceea, cari sunt în deplină armonie cu lucrul de mărturie și iau parte la el, ori de câteori li se oferă ocazia, să aibă dreptul, ca să-și dea voturile în grupa noastră.

Prin majoritate de voturi a grupei, voim să alegem un președinte pentru grupa noastră, el să prezideze, să țină ordine și să conducă adunările de studiu, dacă grupa dorește aceasta.

Pentru studiu voim să ținem adunări regulate, care să fie condusă de frați, care vor fi numiți de grupa noastră sau de comitetul amintit mai sus: majoritatea adunării pe lângă aceasta din timp în timp poate să numească frați capabili, să țină o vorbire despre lucruri Biblice în grupă sau într-o adunare publică.

Prin majoritate de voturi voim să alegem pentru grupa noastră un secretar și un casier, cari să fie în această slujbă timp de un an, dacă nu cumva este altcum dorit din partea grupei, aceștia vor rezolva obligațiunile obișnuite a unui secretar și a unui casier.

Deoarece recunoaștem, că Iehova a poruncit martorilor săi de pe pământ, ca să mărturisească pentru el, și că noi acum trebuie să punem mărturia aceasta despre împărăția sa, voim din

harul lui Iehova și a Domnului Isus Christos, ca în unitate și în armonie să conlucrăm în serviciul împărăției.

Întrebări pentru studiul berean

Alin. 21, 25. Cine se poate alege pentru numire sau alegere ca servitor în grupă? Cine este îndreptățit după Scriptură, ca să voteze la alegerea astorfel de servitori? Arată ce important este a împlini astfel de cerințe.

Alin. 26. Cum să fie conduse adunările? Ce puncte trebuie ținute în seamă aici cu privire la capacitate?

Alin. 27. În ce mod se împlinesc în prezent Matei 24:11 și Psalm 68:11. Cine este gata să ia parte la ea? O astfel de participare este după bunăvoință?

Alin. 28. Cum să se conducă adunările pentru studiere? Explică principiul și scopul astorfel de adunări.

Alin. 29, 30. Diaconi trebuie aleși? Ce îngrijire există pentru serviciile, care au fost îndeplinite de aceștia până acum? În ce măsură servește însemnarea despre Ștefan la aceia, ca să dea învățătura poporului lui Dumnezeu din timpul prezent?

Alin. 31. Ce este deci privilegiul și datorința fiecărui din clasa templului?

Alin. 32. Ce este scopul cel mare arătat în Scriptură.

Descrie, cum dela început martorii numiți de Iehova în slujba aceasta, au avut o parte la servicii.

Alin. 33. Cum pot acum toate grupele martorilor lui Iehova de pe pământul întreg să-și manifeste unitatea lor de scop și a hotărârii lor, ca să lucreze în armonie cu aceea, ce s'a descoperit acum ca o arânduire scripturală în grupele poporului credincios al lui Dumnezeu?

W. T. din 1 Septembrie 1952.

Dor după casa lui Iehova

„Rut a răspuns: Nu sta de mine, să te las, și să mă întorc dela tine! Încotro vei merge tu, voi merge și eu, unde vei locui tu, voi locui și eu: poporul tău va fi poporul meu, și Dumnezeuul tău va fi Dumnezeuul meu”. — Rut 1:16.

SPRE ORIENTARE

În aceasta și numerele următoare a Revistei cartea Rut va fi explicat în amănunt. Scopul însemnării Biblice despre Rut va fi arătat clar. Însemnarea luminează relațiile dintre Naomi, Mardocheu, Estera și Rut. Ea arată alegerea acestora, cari vor fi membrele casei lui Iehova, și ce se

cere dela dâșii: face de cunoscut însemnătatea justificării Numei lui Iehova, și arată, că cine sunt aceia, cari pot să aibă partea la ea. Cartea nu este numai istorie, ci este o profecie, împlinirea căreia cade în timpul prezent: Pentru aceasta cartea formează adevăr prezent, și o hrană potrivită poporului uns al lui Dumnezeu.

PARTEA I-a

NUMELE lui Iehova este cea mai importantă chestie de discuție, care s'a adus înaintea creațiunii. Poporul de legământ, al lui Dumnezeu care trăește azi pe pământ, numai acum în timpul recent a ajuns la cunoștința faptului acestuia. Care se cugetă mereu la aceea, că împlinirea profetiei duce la justificarea Numei cel mare a lui Iehova, va fi capabil la studierea acestei profetii, ca s'o înțeleagă mai bine. Psalmistul spune: „Înainte sfântului tău templu mă voi prosterna, și voi lauda Numele tău pentru îndurarea ta și adevărul tău, căci mărit-ai făgăduința ta peste tot Numele tău.” — Psalm 138:2.

“Cuvântul lui Iehova este totdeauna drept, și în timpurile trecute și-a înălțat Cuvântul peste Numele său, așteptând la timpul hotărât, pentru a face cunoscut și a justifica Numele său. Iehova descopere acum poporului său de legământ de pe pământ înțelesul mai adânc al Cuvântului său, și-i arată, că împlinirea Cuvântului său este justificarea Numei lui, și că a sosit timpul stabilit pentru justificarea Numei lui. Pecând rămășița vede aceasta, cu bucurie vestește Cuvântul său și laudă și preamărește cu strigăte de bucurie Numele lui Iehova, Dumnezeu. În secolele trecute, Cuvântul lui Dumnezeu a servit de candelă picioarelor poporului său, și astăzi încă așa este. (Psalm 119:105) Acum, în „Ziua Domnului”, pentru rămășiță a sosit o lumină mult mai mare, deoarece fulgerele lui Iehova ce strălucesc din templul său, nu numai că luminează cărarea rămășiței, ci descoper și scopurile lui Dumnezeu, de a justifica pedepsin Numele său în fața întregii creaturi. Un nume a Mântuitorului omenirii este „Cuvântul lui Dumnezeu”, și el este acela care înalță și justifică numele Tatălui său. Rămășița credincioasă cântă în timpul prezent: „Temelia Cuvântului tău este adevărul” și toate legile tale cele drepte sunt vecinice. Să cânte limba mea, Cuvântul tău, căci toate poruncile tale sunt drepte.” — Psalm 119:160, 172.

C a s ă l u i

“În vremurile trecute, poporul de legământ al lui Dumnezeu de pe pământ, casa lui Dumnezeu a ținut-o numai de un loc al siguranței și de scut împotriva dușmanului, unde apoi s'ar putea bucura de plăceri egoiste. Poporul lui Dumnezeu vede acum, că casa lui Dumnezeu înseamnă nu numai atât, dar și cu mult mai mult, că casa lui constă din astfel de creaturi ai mâinilor sale, cari și-au dovedit neprihănirea față de el, cari stăruesc alături de el, și cari în etern vor proslăvi Numele său, și cari acum din îndurarea sa vor avea parte la justificarea Numei lui. Casa lui Iehova este locuința lui, și în casa aceasta numai aceia sunt, cari sunt drepti și credincioși și devotați lui, și vor rămânea așa în etern, dacă vor stăruii în casa lui. Casa este ziditura lui Iehova și neconținut va proslăvi Numele său. „Iehova, iabesc locașul casei tale, și locul în care locuiește mărireă ta”. — Psalm 26:8.

“Cei ce nu cinstește Numele lui Iehova, nu vor face parte din casa lui. Niciunei creaturi nu i s'ar putea acorda un privilegiu mai mare, decât acela, de a fi făcut un stâlp în casa lui Dumnezeu, și de aceea este aceasta una din cele mai scumpe promisiuni date credincioșilor. „Pe cel ce va birui îl voi face un stâlp în templul lui Dumnezeu.” (Apocalips 3:12) „Fericite de cel pe care-l alegi tu și pe care-l primești înaintea ta, ca să locuiască în curțile tale! Ne vom sătura de binecuvântarea casei tale, de sfințenia templului tău.” (Psalm 65:4) „Fericite de cei ce locuiesc în casa ta! Căci ei tot mai pot să te laude.” (Psalm 84:4) Membrele rămășiței, cari sunt acum pe pământ, au dovada dela Domnul, că au primit hainele mântuirii, și sunt acoperiți cu mantia dreptății, pe care Iehova a dat-o Fiului său în scopul acesta: și plin de recunoștință și bucurie spun: „Da, fericirea și îndurarea mă vor însoți în toate zilele vieții mele, și voi locui în casa Domnului până la sfârșitul zilelor mele.” — Psalm 23:6.

“Înțelepții sunt aceia, cari doresc să fie membre

a casei Domnului, și cari se hotărăsc, ca să umble în calea lui și în lumina Cuvântului său. „Să asculte însă și înțeleptul, și-și va mări știința și cel priceput și va căpăta iscusința.” (Proverbe 1:5) Cel ce ascultă adevărul și se silește, ca să-l înțeleagă și să i se supună, este înțelept; dacă stăruiește pe calea aceasta și neprihânirea sa o păzește înaintea lui Iehova până la sfârșitul călătoriei sale depe pământ, atunci va primi un loc în casa Domnului.” Înțelepții vor moșteni cinste.” (Proverbe 3:35) La timpul stabilit toți oamenii trebuie să se împărtășească de o cunoștința a adevărului, și cari vor învăța atunci înțelepciune, vor ține seama de adevăr și i se vor supuna. Pentru creatură este de mare importanță să învețe înțelepciune, și trebuia să așteptăm ca în Scriptură să găsim mai multe ilustrațiuni potrivite. Calea apucată de Rut este o preumbrire cu scop al acelora, cari urmăresc o cale înțeleaptă, însă cartea lui Rut conține mai mult decât numai ilustrații.

C a r t e a R u t

Iehova continuă să aducă poporului său de legământ dovezi întăritoare despre faptul, că Biblia este Cuvântul său și nu a vre-unui om. Aceasta o accentuiază în atâtea locuri, încât importanța de a învăța adevărul acesta și de a-l lua în seamă, nu se poate arăta sau intona îndeajuns. Cu privire la cartea Estera, predicatorii în inchipuirea înțelepciunii lor proprii, au stăruit în aceea, că cartea nu este îndreptățită, ca să ocupe loc în Biblie. Domnul, Dumnezeu cu toate acestea însă a adus rușine asupra acestor înțelepți după lume, încât poporului său i-a descoperit, că cartea Esterei nu numai că este o parte a Cuvântului său adevărat, ci este o profeție, care, cu totul deosebit preumbrște lucruri, care sunt de foarte mare importanță pentru poporul său uns depe pământ. Cartea Rut însă se dovedește atât de clar ca o parte a Bibliei, încât criticii nici nu au încercat să dovedească contrariul. Criticii cărții Rut au stăruit în aceea, că ar fi o carte numai de genealogie și istorică în general, fără însă ca să fie o ilustrație a unor lecții importante de învățat: dealtfel nu conține nimic important. Asemenea concluzii sunt o dovadă pe mai departe, că nici un om nu poate explica Cuvântul lui Dumnezeu, Dumnezeu însă la timpul său bineplăcut și în felul său lămurește poporului său de legământ, însemnătatea și aplicarea Cuvântului său. Se pare, că timpul stabilit al lui Dumnezeu a sosit, ca poporului său depe pământ să dea o explicație a cărții Rut. Fiind aceasta așa, putem să fim cu încredere, că aceasta va avea un efect bun și încurajator asupra poporului său.

Este interesant, să examinăm aici unele comentarii, care au fost publicate mai de vreme asupra cărții Rut, pentru a le compara cu faptele și cu Scriptura, care atât de clar se unesc una cu alta și arată, că profeția este în curs de împlinire. Deja înainte cu atâta vreme ca 1867, cu

șapte ani întregi înainte de timpul când Domnul Isus a început să pregătească drumul înaintea lui Iehova, un anumit lexicon Biblic a publicat următorul comentariu asupra cărții Rut și ca autor al acestui comentariu îl numește pe un domn Davidson:

„Scopul cărții Rut constă în aceea, de a explica originea lui David, și să arate genealogie și istorie, cum o păgână, care aparținea unui popor atât de dușmănos față de Teocrație, ca Moabiții, a fost onorată prin aceea, că a devenit mamă străbună a marelui și sfântului rege David, deoarece a avut o încredere neștrămutată față de Domnul, și a căutat, scut la Dumnezeul lui Izrael”.

Lexiconul nu dă de înțeles clar, dacă comentariul de sus a pornit de la Dr. Robert Davidson, care a trăit de la 1750 până la 1812, sau de la un altul. Totuși este probabil, că explicarea vine de la acest Davidson. Același lexicon spune mai departe:

„Profesorul Busch socotește, că scopul principal al cărții ar fi fost acela, ca prin primirea însemnată istoric a femeii păgâne în familie, de la care Christos urma să-și coboare descendența, de a arăta înainte la primirea definitivă a națiunilor păgâne în biserică adevărată la moștenirea împreună a mântuirii prin Evangheliie.”

„Watchtower” din 15 Noembrie 1902 a adus următoarele: „Cu toată cartea Rut nu este profetică, ci numai istorică, totuși este prețioasă pentru noi din diferite puncte de vedere. 1. Arată un membru important al șirului cronologic până la regele David și este deci o parte a liniei genealogice, care conduce la omul Cristos Isus. 2. Dă o privire în moravurile și obiceiurile izraeliților în general, ca un popor agricultor. 3. Istoria femeii Rut arată exemplul foarte prețios al credincioșiei, simpatiei și a iubirii între poporul timpului de atunci și întipărește Izraeliților spirituali o asemenea lecțiune cu privire la simțământul reciproc binevoitor, aducându-le binecuvântări atât în prezent, cât și în viitor.”

„In „Watchtower” numărul din 15 Noembrie 1907 se putea citi următoarea: „Scopul principal al istoriei scurte a lui Rut și Naomi a fost probabil, ca să dea o dare de seamă adevărată de încredere despre un membru în lanțul părinților umani ai Domnului nostru.”

S c o p u l

„Cu toată este adevărat, că, precum stă scris în comentariul citat mai sus, cartea Rut este istorică și genealogică, și aduce unele ilustrațiuni frumoase, așa ar avea numai o valoare mică pentru rămășiță, dacă numai acela ar fi fost scopul, pentru care Dumnezeu a dat-o poporului său. Însă nu acesta este scopul anumit. Scriptura arată lămurit, că lucrurile acestea au fost scrise în timpurile de demult, ca să fie spre ajutorul poporului lui Dumnezeu depe pământ acuma la sfârșitul veacurilor. „Aceste lucruri li s'au întâmplat, ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste cari au venit

sfârșiturile veacurilor." (1. Corinteni 10:11: „Și tot ce a fost scris mai înainte, a fost scris pentru învățătura noastră, pentruca prin răbdarea și mângăierea pe care o dau Scripturile, să avem nădejde.” (Romani 15:4) „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos, ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentruca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.” (2 Timotei 3:16, 17) Pe baza autorității Scripturii, trebuie să deducem, că cartea Rut a fost făcută o parte a Cuvântului sau a mesajului lui Dumnezeu, ca în calitate de profeție, să servească spre folosul deosebit al rămășiței acuma în zilele din urmă. Evenimentele pripăibile cu simfuriile noastre, cari au avut loc în cei câțiva ani din urmă, întăresc pedepplin aceste deduceri, și acesta este cel mai bun mijloc de a stabili, că cartea Rut este o profeție.

„In ultimii ani, poporul de legământ al lui Dumnezeu a învățat, că scopul principal pentru care Iehova a avut legături cu oamenii, este justificarea Numelui său, și nu numai mântuirea oamenilor. Cartea Rut îndreaptă atențiunea cercetătorului adevărului mai întâi de toate asupra necesității unui primitor și păzitor pentru numele Elimelec și însemnarea numelui acesta este foarte de mare însemnătate. Pentru a mulțumi aceasta necesitate, trebuie să se găsească un Mântuitor sau Justificator, care ar fi de acord, ca să servească în astfel de calitate. Deci dacă cineva vrea să conlucreze cu un astfel de justificator, trebuie să fie roditor, folosindu-se de trup, ca să aducă roade, pentruca numele Elimelec să fie plantat maideparte. Cartea arată, că a amenințat pericolul, de a se rupe linia genealogică regală

lui Iuda, care conduce la regele David și peste el la Isus, la „Regele regilor” preumbrit de David. Sămânța a trebuit să se nască și să fie la îndemână spre folosul și în interesul împărăției. Dumnezeu a dat Cuvântul său zicând: „Toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda, nici toiagul de cârmuire dintre picioarele lui. Până va veni Șilo, și de el vor asculta popoarele.” 1. Moise 49:10. Cuvântul acesta trebuie să se implinească. Dacă cartea Rut o examinăm din punctul acesta de vedere, și aducem în legătură cu ea alte evenimente, atunci ne face în stare, ca să stabilim timpul pentru împlinirea profeției pe care o conține.

„Persoanele de însemnătate prominentă în cartea Rut sunt următoarele: Elimelec, Boas, Naomi și Rut. Și alții apar în această dramă profetică, însă nu sunt de așa mare importanță. Scopul principal a cărții Rut este desigur acela, de a identifica clar pe justificatorul Numelui lui Iehova și a arăta oastea, care vor fi strânși laolaltă în Cristos, și cărora li se va da o parte la justificarea Numelui lui Iehova, și cari vor fi făcuți astfel membrii ai casei lui Iehova, aceasta se va face îndeosebi pe vremea, când Cristos Isus apare în templul lui Iehova și arată ce se cere dela fiecare, care va locui în casa Dom-

nului și va lua parte la justificarea Numelui lui Iehova. Profeția își are împlinirea îndeosebi după ce împăratul lui Iehova în anul 1911 a fost așezat pe tronul său.

N u m e

„Numele locurilor și persoanelor principale, care apar în această însemnare biblică a cărții Rut, sunt de o însemnătate deosebită. Dacă Iehova dă un nume unui loc sau unei creaturi, îl dă cu un scop anumit. În următoarele se explică însemnătatea numelor persoanelor principale a dramei, pentruca aceasta să se poată lua în vedere la examinarea însemnării biblice.

„Betleem” înseamnă „casa pâinii”. „Elimelec” înseamnă „Dumnezeu, regele meu”. „Naomi” înseamnă „plăcut”. „Boas” înseamnă „iufime, dorință arzătoare, insufletire”. „Rut” înseamnă „prietenă, o tovarășă”. „Orpa” înseamnă „gâtlej” sau „ceafă”. „Mahlon” înseamnă „bolnăvicios”. „Kilion” înseamnă „moleșit, turburat”.

„Seminția, care este în legătură cu însemnarea biblică din cartea Rut, este Iuda; și aici ne-ar putea interesa, că în capitolul din urmă a însemnării sunt înșirați zece generațiuni. Însemnarea arată, că familia lui Pereț în seminția lui Iuda, a avut un renume bun și pe lângă aceasta se mai arată, pentruca a fost trimis Samuil la casa lui Isai, când a fost sosit timpul hotărât de Dumnezeu, de a alege pe rege din seminția lui Iuda. „Domnul a zis lui Samuil: Când vei înceta să plângi pe Saul, pentrucă l-am lepădat ca să nu mai domnească peste Izrael? Umpleți cornul cu untdelemn, și du-te: te voi trimite la Isai. Betleemitul, căci pe unul din fiii lui mi l-am ales ca împărat.” (1 Samuil 16:1) Numele „Iuda” înseamnă „preamăririle lui Iehova, Dumnezeu”, prin vestirea Numelui său și a împărăției sale chiar în timpul în care trăim.

In scurte cuvinte

„Evenimentele redade în însemnarea biblică a cărții Rut sunt concentrate pe scurt, după cum urmează: În țara Palestinei a fost o foamete, care a durat zece ani de-a-rândul. În orașul Betleem, care era mic „între zecile de mii ale lui Iuda”, a trăit un bărbat din seminția lui Iuda, cu numele Elimelec. El trăia împreună cu soția sa Naomi și cei doi fii ai săi Mahlon și Kilion. Din pricina foametei, Elimelec a luat pe familia sa, și a plecat spre țara Moabului, pe țărâmurile de răsărit a Iordanului. Acolo Elimelec a murit și a lăsat pe soția și pe cei doi fii ai lui în doliu. Amândoi fii și-au luat femei din țara Moabului, una cu numele Orpa și alta cu numele Rut. Atât Mahlon cât și Kilion muriră, și cele trei văduve, anume mama celor doi fii morți și femeile moabite, pe cari fii le-au luat în căsătorii, rămăseseră văduve.

„Naomi a auzit, că Palestina din nou a fost prevăzută cu alimente de Domnul, și astfel a hotărât să se întoarcă la Betleem, orașul său natal.

A pornit deci la drum - cu ambele înurori. După ce au parcurs o cale de drum. Naomi a zis nurorilor ei: „Duceți-vă întoarceți-vă. fiecare la casa mamei ei.” După vr'o câteva înduplecări Orpa s'a întors. Rut a refuzat, ca să se întoarcă în țara ei, ba încă s'a rugat ca să rămână cu Naomi, și viața ei întregă să locuiască cu ea. Naomi și Rut au mers mai departe și s'au întors la Betlaem. În Betleem Naomi a avut o rudă cu numele Boas, care era foarte bogat și cu mare vază. Boas se trăgea din familia lui Elimenec, și prin urmare din seminția lui Iuda. Când Naomi și Rut sosiră în Betleem, chiar atunci a început timpul secerișului. Boas strângea bucatele de pe câmp. Era obicei la Izraeliți, în ascultare față de poruncile lui Dumnezeu, ca să îngăduie săracilor, ca să meargă pe urma secerătorilor, ca să strângă bucatele care rămăseseră de pe urmele lor. Rut a dorit să meargă pe câmp să strângă spice, și Naomi s'a învoit, ca să facă aceasta. Rut a ieșit la culesul spicelor și din întâmplare a ajuns pe câmpiile lui Boas. Rezultatul final a fost acela, că Rut a fost legat în căsătorie legală cu Boas, și lui Boas i-a născut un fiu.

12 Zis pe scurt, istoria din partea multora a fost văzută nu ca o idilă frumoasă de dragoste, cum cunoaște lumea astfel de lucruri. Dacă numai atâtă ar fi fost, atunci Dumnezeu desigur, că nu i-ar fi dat loc între celelalte însemnări Biblice în Cuvântul său. În lunile trecute nu demult, Iehova din îndurarea sa a dat poporului său de legământ o înțelegere a cărții Estera. Lumina aceasta, pe care Iehova a lăsat-o să strălucească asupra clasei templului, a luminat și asupra cărții Rut, și desigur, că a sosit timpul pentru a înțelege și cartea Rut. În cartea Esterei atât Mardoheu cât și Estera reprezintă aceiași clasă de oameni, cari au fost aduși în relație de legământ cu Dumnezeu. Mardoheu reprezintă pe unii ca aceia, cari au fost găsiți credincioși pe vremea, când Cristos Isus a apărut la judecată în templul lui Iehova, până când Estera reprezintă indeosebi pe aceia, cari au ajuns la o cunoștință a adevărului, după ce Domnul a venit la templul său. Era privilegiul clasei lui Mardoheu, ca să ajute clasei Estera. Dacă cartea Rut este o profeție, atunci putem aștepta, că Naomi ilustrează o anumită clasă a poporului uns al lui Dumnezeu, și că Rut asemenea ilustrează o clasă a credincioșilor, și că împlinirea acestei profeții cade pe vremea, când Domnul vine la templul său. În cartea Estera se accentuează eliberarea poporului lui Dumnezeu, și se va dovedi, că cartea Rut asemenea întărește promisiunea lui Dumnezeu, că va păzi pe aceia, cari îl iubesc. Ținând seamă de aceste îndemnuri, ar fi de folos pentru rămășița lui Dumnezeu ca să examineze cu îngrijire și inimă cartea Rut, și aceasta se va face acuma.

T i m p u l

13 Însemnarea frumoasă profetică se începe cu cuvintele: „Pe vremea judecătorilor a fost o foa-

mele în țară. Un om din Betleemul lui Iuda a plecat cu nevastă-sa și cu cei doi fii, ai lui să locuiască pentru o vreme în țara Moabului.” Rut 1:1. Timpul judecătorilor a cuprins cam patru-sute cincizeci de ani. „Și după ce a nimicuit șapte popoare în țara Canaanului, le-a dat de moștenire pământul lor, pentru aproape patru-sute cincizeci de ani. După aceste lucruri le-a dat judecători, până la prorocul Samuil.” Fapte 13:19, 20.

14 Aceasta corespunde cu partea din urmă a cărții Rut, și o întărește și arată, că cartea a fost scrisă după periodul de patru-sute cincizeci de ani a judecătorilor și după ce David a fost cunoscut ca rege și unsul Domnului. Acest început a cărții Rut aduce aproape cugetul, că împlinirea profeției cărții cade în timpul judecării, ce se începe pe vremea, când solul lui Iehova, Cristos Isus apare în templu, pentru a face judecată. (Malachi 3:1—5) Este greu de recunoscut cu precizie, că evenimentele profetice descrise în cartea Rut pe ce vreme s'au întâmplat, este însă cu totul probabil, că aceasta a fost pe vremea lui Ghedeon. Este însă posibil și aceea, că lucrurile aceste s'au întâmplat scurt după moartea lui Iosua, în cursul timpului judecătorului Otaniel sau Cud sau Smagar. — Judecători 1:12, 13: 3:8—11, 15, 31.

15 Cartea I-a lui Moise arată, că pe vremea, când țara Canaanului a fost locuită exclusiv de popoare păgâne, nu era lucru neobișnuit, că oamenii de acolo au fost loviți cu foamete. (1 Moise 12:10; 26:1; 42:5; 47:4, 13; însă pe timpul evenimentelor amintite în cartea Rut, țara Canaanului a fost locuită de Izraeliți, poporul de legământ al lui Dumnezeu. Deci trebuie să conchidem, că foametea amintită în versul întâi, a fost trimisă în armonie cu regula lui Dumnezeu dată în știrea Izraeliților: aceste reguli au fost descrise în legile, pe cari Dumnezeu le-a dat lui Izrael. Vezi 3. Moise 26:18—20; 5. Moise 28:15—18, 23, 24.) Este cu totul probabil, că foametea aceasta a avut loc în timpul celor optsprezece ani, când copiii lui Izrael au servit pe Eglon, regele Moabului, fiindcă au făcut din nou ceiace era rău în ochii lui Iehova. — Judecători 3:12—14.

16 Deoarece știm, că lucrurile aceste au fost scrise în vremurile trecute spre binele rămășiței, se pare foarte potrivit, ca foametea aceea să preumbreze starea de lipsă, care a venit peste poporul de legământ al lui Dumnezeu între anii 1911 și 1918. Același lucru a fost ilustrat simbolic în profeția lui Ezechiel prin aceea, că Ezechiel a fost silit, ca să trăiască cu mâncare sărăcăcioasă, ce este explicat mai amănunțit în cartea „Justificare”. Vol. 1 în nemțește. Pe vremea aceea, Iehova era rege peste pământ, fiindcă pe Fiul său iubit, Cristos Isus, imputernicitul său principal l-a așezat pe tronul său pe Sion, muntele lui cel sfânt. (Psalm 2:6) Aceasta corespunde faptului, că pe vremea evenimentelor amintite în cartea Rut, Iehova era regele lui Izrael.

17 Omul asupra căruia este îndreptat mai întâi

atenția, este „un om din Betleemul lui Iuda”. Cuvântul de legătură Iuda este fără îndoială adăugat, pentru a deosebi locul de Betleemul din apropierea orașului Nazaret, care aparținea seminției lui Zebulon Iosua 19:15, 16. Acest cuvânt arată pe mai departe mai cu seamă, că se referă la aceea oaste de oameni, cari laudă Numele lui Iehova. Insemnătatea numelui „Betleemul lui Iuda” este „Casa pâinii în țara laudei lui Iehova.” În timpul lui Iacob locul era cunoscut sub numele Efrata. „Și pe când își dădea ca sufletul, căci trăgea să moară, i-a pus numele Ben-Oni; dar tatăl său l-a numit Beniamin. Rahela a murit, și a fost îngropată pe drumul, care duce la Efrata sau Betleem. Iacob a ridicat un stâlp pe mormântul ei; acesta este stâlpul de pe mormântul Rahelii, care este și azi.” — 1. Moise 35:18—20.

„Este sigur, că Iehova prin Boas și Rut s'a amestecat în chestiune, ca în insemnarea dumnezeiască să păstreze numele acestui „om din Betleemul lui Iuda”, și ca numele acelui om a trebuit să fie justificat. Amândoi fii ai acestui om au murit, fără ca să lase urmași. Acest „om” asemenea a fost mort, și văduva lui nu s'a măritat din nou, ca să ridice un nume acelui „om”. Este important de știut, că acest „om” era din seminția lui Iuda, din care a trebuit să vină Șilo, Legiilorul. Boas era din aceeași seminție, era un cunoscut al lui personal, și de fapt era înrudit cu „omul”. Acest „om” a plecat la drum, ca să se stabilească în pământul Moabului, însă rudenția lui de aproape, Boas, a rămas în Betleemul lui Iuda. Dacă acest fapt s'a întâmplat pe timpul împăratului Moabului Eglon, celiace este probabil, nu ar fi înrudit nimic, ori că Elimelec ar fi rămas în Betleemul lui Iuda, sau ar fi plecat în pământul Moabului. În ambele cazuri, era atât el cât și familia lui sub stăpânirea regelui Moabului. Pământul Moabului zăcea la răsărit dela Marea Moartă. Pentru a ajunge la țara aceasta, „omul” acela a trebuit să treacă riul Iordan, și este probabil, că în apropiere de Ierichon a trecut râul Izraeliții sub comanda lui Iosua au trecut riul Iordan. „Copiii lui Izrael au pornit și au tăbărit în șesurile Moabului, dincolo de Iordan, în fața Ierichonului.” — 1. Moise 22:1.

„Moab” înseamnă „dela tatăl meu; sămînța tatălui a mamei dela tatăl ei a mamei”. Moab era fiul lui Lot, prin fata lui cea mai mare, și astfel era Moab strănepotul lui Avraam a Izraelitului. Fără îndoială vorbirea Moabiților cu a Izraeliților era în asemănare. Moabiții erau în dușmănia față de Izraeliți, pe când aceștia înaintau pe calea lor către țara Canaanului: ba încă au pus și pe profetul fals, Bileam, ca să blasteme pe Izraeliți. (5. Moise 23:3, 4; 4. Moise 22:3—31; Mica 6:5 Moabiții practicau religia diavolească, și dumnezeul lor național a fost Kemosh. (1. Regi, 11:7. La diferite ocazii, Moabiții au turburat și bătut pe Izraeliți, și Sanballat, Moabitul, mai târziu a încercat, ca să împiedice rezidirea zidurilor Ierusalimului. (Neemia 2:19. Moabiții erau teci o ilus-

trație a unei clase de oameni egoiști, lăudăroși și îngâmfați, cari se încred în puterile militare, poartă război și urăsc pe servii lui Iehova. Din pricina aceasta i-a condamnat Dumnezeu la nimicire desăvârșită. Ezechiel 25:8—11.

„În țările numite „Crestinătate” era pela începutul războiului mondial din 1914 chiar o astfel de clasă, care există și azi, care se sprijinește pe înțelepciunea sa proprie, și reprezintă învălătura dezvoltării [evoluțiunii]. Aceștia sunt copiii Diavolului, cari afirmă, că sunt în stare, ca ei înșiși să se ridice la desăvârșire din starea grea actuală, și lumea s'o prefacă într'o locuință ideală. Se pare că țara Moabului nu a avut nici o compătimire față de foamea ce bântuia în țara Canaanului. În același fel și Moabiții moderni, anume oamenii bogați și de vază în „Crestinătate”, și favorizații organizației Diavolului, în timpul războiului auvra din belșug alimente și îmbrăcăminte, și trăiră fără grijă. În același timp, aceia cari serveau pe Dumnezeu, erau urâți din pricina numelui lui Cristos de toate națiunile, și au fost foarte asupriți și îngreuiți de Moabiții moderni. Acest „om” din Betleem nu a putut să aștepte, ca să împiedece dușmănia și asuprirea Moabiților, când a plecat la Moab, tot una daea era acolo foamete ori nu. Și aceia, cari iubesc pe Iehova Dumnezeu și îl servesc, și cari au făcut aceasta și în cursul războiului mondial, asemenea nu au putut împiedeca dușmănia și asuprirea din partea Moabiților moderni, fie că au locuit în una sau altă țară.

„Om”, femeia sa și fiii săi au plecat, cum spune insemnarea, spre Moab, din pricina foametei. Insemnarea nu amintește, că cine din cei patru a fost cel care a înduplecat familia să schimbe locuința dela Betleem la Moab. Trebuie deci să acceptăm, că bărbatul și capul de familie a pus la cale schimbarea domiciliului la Moab. Timpul împlinirii profeției corespunde anilor din urmă a lucrului Ilie a adunării, când spiritul Izabelei în mare măsură s'a lășit și femeile au exercitat o mare influență asupra grupelor poporului lui Dumnezeu. (Apocalips 2:18-23). Aceasta putea să dea de înțeles, că Naomi a influențat pe bărbatul ei, ca să plece în țara lui Moab, pentruca cei doi fii ai lor să nu moară de foame: părerea aceasta însă nu se pare întărită de fapte. S'a spus și aceea, că împrejurarea, că femeia și-a pierdut bărbatul și pe cei doi fii ai ei, arată, că Naomi a dispăcut Domnului. În urma acestei împrejurări, chiar ceace a voit ea să evite, s'a întâmplat de fapt la cei doi fii ai ei.

„Dacă însă luăm în seamă, că cartea Rut este o parte a Bibliiei, a Cuvântului lui Dumnezeu, și că lucrurile aceste din timpurile trecute au fost însemnate în spre folosul deosebit a rămășiței, atunci numai o singură deducere înțeleaptă mai rămâne, anume, că foamea a venit în urma voinței lui Iehova asupra Izraeliților. (3. Moise 26:20; 2. Regi 8:1. Scopul principal a fost, ca să se întocmească o icoană profetică, însemnătatea

caruia, urma ca Iehova s'o dea in ştire rătăşitei poporului acum in zilele din urmă. Aşadar faptul că acel „om” şi familia sa a plecat la Moab, a trebuit să fie o parte a dramei dumnezeieşti, şi dacă aceasta este adevărat, atunci nici Naomi şi nici bărbatul ei nu se pot învinui. Noi avem expresiunea hotărîtă a Scripturii: „Aceste lucruri li s'au întâmplat, ca să ne slujeasca drept pilde, şi au fost scrise pentru învăţătura noastră, peste cari au venit sfârşiturile veacurilor.” Dacă este drept aceasta, atunci pe persoanele care joacă roluri in drama aceasta trebuie să le ţinem cu totul neprihănite, ştiind că in armonie cu voinţa lui Dumnezeu au preluat rolurile împărţite lor şi aşa au jucat. Partea pe fiecare din ei a jucat in dramă, a preumbril ceva de mare însemnătate, ce se va implini într'un timp de mai târziu.

„Icoanele profetice întocmite in timpurile din vechime de Iehova prin întrebuintarea poporului său de legământ Izrael, au fost făcute de el, ca să arate poporului său de legământ credincios dela sfârşitul lumii, că dela începutul căderii din Eden a fost scopul lui Dumnezeu, ca să justifice Numele, şi Cuvântul său, şi anume in timpul hotărît al său. Afară de aceasta Iehova a mai voit să arate, că poate să pună pe pământ creaturi omenestii, cari vor păstra neprihănirea lor înaintea lui, şi vor fi credincioşi şi devotaţi; pe mai departe, că după venirea lui Cristos, credincioşii cari vor fi scosi din rândul oamenilor, vor avea o parte la lucrul pentru justificarea Numelui lui Iehova.

Partea istorică şi genealogică a acestei drame Dumnezeieşti de necesitate se accentuează şi este de mai mare însemnătate să arete un justificator şi lucrul justificării Numelui lui Iehova.

Cartea Rut arată, că Naomi şi Rut in zilele de amorocire au fost ocrotite de Iehova şi ocrotirea aceasta li s'a acordat, deoarece au iubit pe Iehova, şi deoarece au avut a face cu justificarea acestui „om” amintit la începutul cărţii. Aceasta arată la aceea, că clasa ilustrată de Naomi şi Rut va fi ocrotită de Iehova Dumnezeu şi păzită din pricina, că este devotată in predare plină de iubire faţă de Iehova, şi că va avea o parte la justificarea Numelui mare a lui Iehova. Timpul împlinirii profetiei se pare cu siguranţă se cade in ziua judecării, când Judecătorul cel mare şi-a început judecata, şi oamenii, cari preamăresc Numele lui Iehova sunt in ţara duşmanului şi la lumina care străluceşte din templul lui Dumnezeu, pot să deosebească clar organizaţia duşmanului şi mijloacele pentru scutire şi scăpare. Profetia va ajuta pe poporul de legământ al lui Dumnezeu la o apreciere mai mare a harului mare si a privilegiului, pe care Iehova i-a dat-o prin faptul, că l-a adus in organizaţia sa şi i-a dat ocazie, ca să rămână pentru totdeauna in casa lui. Profetia arată pe mai departe înţelepciunea, purtării aceloră, cari caută casa Domnului, şi arată şi indemnul, care trebuie să însufletească pe aceia, cari intră in casa lui Iehova.

„Versul întâi din cartea Rut nu spune nu-

mele „omului din Betleemul lui Iuda”, care a plecat şi a locuit in Moab, dar numele lui se aminteşte mai târziu. Desigur, ca aceasta este aşa cu scopul, ca să accentueze importanţa numelui. Drama profetică începe cu acest „bărbat” şi familia sa, care aparţinea poporului de legământ al lui Dumnezeu, se găseau in ţara duşmanului, şi erau foarte asupriţi şi necăjiţi. Putem să credem, că capul familiei a fost un scut credincios pentru soţia sa şi fiii săi, şi că acest fapt este in legătură importantă cu afacerea. Cu toate că este adevărat, că cartea Rut conţine lista genealogică care conduce la Isus până la David şi prin David preumbril, dar mai arată şi la nişte lucruri şi mai importante, anume la zidirea organizaţiei principale a lui Iehova, care va justifica Numele său. Aceasta nu se putea aprecia cum se cuvine mai de vreme, decât numai după ce timpul lui Iehova a sosit, ca să dea poporului o înţelegere a însemnătăţii Numelui său Iehova, şi o explicare clară cu privire la aceea, care a fost scopul său principal in legătură cu creaţiunea. Până acuma oamenii au fost de părerea, că Dumnezeu a lucrat după un plan bine lucrat, care in sfârşit va avea rezultatul, ca să mântue pe unii pentru cer, iar pe alţii pentru pământ: pe mai departe, că răul l-ar fi permis, ca omul să experimenteze urmările rele a a acestuia. Acuma adevărul este cunoscut mai clar, şi se vede, că răul de pe pământ a fost cauzat prin răscoală, şi că Cel rău şi-a întemeiat o mare organizaţie, care a adus multă hulă şi batjocură pe Numele şi Cuvântul lui Iehova. Dumnezeu este cunoscut, că Iehova a îngăduit Celui rău ca să înainteze in nelegiuirea lui; că Iehova întemeiază organizaţia sa principală sau casa lui, pe care la timpul său hotărît o va folosi, pentru a dovedi creaţiunii întregi, că Cuvântul lui este drept şi Numele său este demn pentru toată lauda şi nimenea nu poate să primeasca, altcum viaţa vecinică, decât numai aşa, dacă, pe baza Scripturii iubeşte pe Iehova Dumnezeu şi îl serveşte.

„Fără îndoială Dumnezeu a trimis foametea rea peste ţară lui Izrael, dar aceasta nicidecum nu dă de înţeles, că „omul, care a plecat din Betleemul lui Iuda, ar fi fost necredincios. Faptul, că versul întâi a cărţii Rut îl aminteşte in mod marcant pe acest „om”, şi numele lui amintit mai târziu, dovedesc, că el a fost un om de treabă şi temător de Dumnezeu, care se bucura de mare stimă in sfatul seminţiei lui Iuda: unul, pe care Iehova Dumnezeu a voit să-l folosească, pentru a descoperi, cum îşi va zidi casa, care la timpul său hotărât să justifice şi să cinstească Numele său.

(Continuarea urmază..)

Intrebări pentru studiul berean

Alin. 1, 2. Care este întrebarea cea mai importantă care este pusă înaintea creației? Pentru ce este de însemnat, că poporul lui Dumnezeu se cugete totdeauna la acest fapt?

Alin. 3-5. Asemănă viziunea, pe care o are acum poporul de legământ al lui Iehova despre casa lui Iehova, cu ideea, pe care a avut-o înainte vreme. Dă motivul pentru înțelegerea mai clară. Cum și cui dă Iehova ocazia, ca să devie membri a casei sale? Ce scop urmărește casa lui Iehova?

Alin. 6-10. Ce părere au avut criticii până în prezent cu privire la cărțile Estera și Rut? Dă motivul pentru ce nu au avut ei o vedere mai clară.

Alin. 11-13. Arată prin texte Scripturale, că cartea Rut evident, că servește scopul, pentru care Iehova a înrolat-o între cărțile Bibliei. Care este scopul anumit a cărții Rut?

Alin. 14-16. Care sunt numele localităților și persoanelor principale, cari apar în însemnarea biblică a cărții Rut? Ce se pare a fi de interes în linia genealogică arătată acolo în această legătură?

Alin. 17-19. Citează în expuneri scurte faptele care se petrec în cartea Rut. Asemănă într-o privire scurtă, cărțile Estera și Rut, cu icoane profetice, precum și cu privire la timpul împlinirii lui.

Alin. 20. 21. Arată la ce timp se pare să fi fost, când au avut loc evenimentele descrise în cartea Rut, și că la ce timp s'a scris însemnarea.

Alin. 22, 23. Arată pe baza Scripturii, dacă a „foametea din țară” (Rut 1:1), a fost ceva neobișnuit, și dacă a privit pe poporul de legământ al lui Dumnezeu: b. că foametea amintită acolo a fost profetică.

Alin. 24. Ce este de însemnat la faptul, că acest „om” era din „Betleemul lui Iuda”?

Alin. 25. Care sunt împrejurările amintite în însemnare, care servesc la aceea, de a arăta scopul lui Iehova, de a păstra numele acestui „om”?

Alin. 26, 27. Cine au fost Moabitii? Explică, pentru ce stăteau în disgrația înaintea lui Dumnezeu. Pentru cine au fost ei o ilustrație profetică?

Alin. 28. Pentru ce a plecat acest „om” și familia sa, ca să locuiască în țara Moabului? Din ce puncte de vedere nepotrivite au susținut părerea, că soarta lor pe care au suferit-o în Moab, a fost motivată?

Alin. 29. Ce motiv logic putem să aducem cu privire la foametea, care a bătut pe vremea aceea în Canaan? Explică, dacă familia aceasta a putut fi făcută răspunzătoare pentru ceea ce a pășit, ori ce au avut de scop experiențele acestei familii.

Alin. 30. Ce scop a urmărit Iehova cu aceste icoane profetice întocmite cu poporul său de legământ Izrael?

Alin. 31. Explică însemnătatea timpurilor și a împrejurărilor în cari Iehova a ocrotit în această dramă dumnezeiască pe Naomi și pe Rut. Care este lecțiunea din aceasta, de folos pentru poporul de legământ al lui Dumnezeu din prezent?

Alin. 32, 33. Ce scop s'a urmărit prin aceea, că numele acestui „om” nu a fost descoperit în versul întâi al cărții Rut? Compară priceperea de care se bucură acum poporul lui Dumnezeu cu privire la Numele și scopul lui Iehova, cu părerile sale referitoare de mai înainte vreme. Motivează cunoștința lui mai bună și aprecierea lui mai mare din prezent.

W. T. din 15 Septembrie 1932.

Dor după casa lui Iehova

Rut a răspuns: Nu sta de mine să te las, și să mă întorc dela tine! Încotro vei merge tu, voi merge și eu, unde vei locui tu, voi locui și eu: poporul tău va fi poporul meu, și Dumnezeul tău va fi și Dumnezeul meu.” Rut 1:16.

PARTEA II-a

I EHOVA este arhitectul casei sale, care este templul său și locuința sa. „De n'ar zidi Iehova casa, înzădar s'ar osteni cei ce o zidesc: de n'ar păzi Iehova cetatea, înzădar ar veghea păzitorul.” (Psalm 127:1) Mulți oameni au cugetat, că ei ar putea zidi casa Domnului, însă ostenele lor au rămas zădărnice. Iehova face acum cunoscut rămășiței sale de pe pământ, că zidirea casei sale, amăsurat voinței sale nemărginite, progresa, și că numai aceia cari au o dorință zeloasă, să locuiască în casa lui, și cari de bunăvoie, ba chiar cu bucurie sunt gata să asculte de orânduiri sale, numai astfel pot începe cu pășirea pe calea care duce la casa lui regală. Prin împlinirea profetiilor, Iehova identifică pe unii, cari au apucat calea adevărată, care le îngăduie,

să pășească în casa Domnului și să locuiască acolo pe vecie. Profetia arată afară de aceasta, că ce trebuie să facă toți aceia care intră în casa aceasta, pentru ca să poată rămânea scutiți. Maideparte putem fi convinși, că Iehova a ales oamenii sau caracterele, pentru întocmirea icoanelor profetice referitoare la zidirea casei sale, și că aceștia în armonie cu voința lui Iehova și-au jucat rolurile. Cartea Rut descoperă una din aceste icoane profetice, și face cunoscut oastea, care locuiește în casa Domnului.

Începutul cărții Rut, vorbește despre „un anumit om”, care împreună cu familia sa a plecat „pentru a locui în pământul Moabului”. După aceasta descoperă numele „omului” și numele femeii sale și a celor doi copii ai săi: „Numele o-

mului acelaia era Elimelec, numele nevestei lui era Naomi, și cei doi fii ai lui se numeau Mahlon și Chilion: erau Efratiti din Betleemul lui Iuda. Ajungând în țara Moabului, și-au așezat locuința acolo.” — 1:2.

Numele Elimelec înseamnă „Dumnezeu este împărat” sau „Dumnezeu, împăratul meu”, sau „Dumnezeul împăratului nostru”. Numele oricărei creaturi, pe care Iehova o folosește pentru a forma cu ea o icoană profetică, este de mare însemnătate. Pe vremea lui Rut, Izrael n'a avut nici un om ca rege, deoarece citim în versul întâi: „Și în zilele când judecau judecătorii,” „În zilele acelea nu era rege în Izrael: fiecare făcea ce era drept în ochii săi.” (Judecători 17:6. Aceasta trezește cugetul, că împlinirea profeției cărți Rut nu a putut să aibă loc mai înainte, decât numai după ce a fost sosit împărăția lui Dumnezeu și timpul pentru judecata. În anul 1914 s'a întâmplat, că Dumnezeu a așezat pe regele său pe muntele său sfânt în organizația sa. (Psalm 2:6. Când războiul mondial a adus pe poporul lui Dumnezeu într-o situație nenorocită, prin aceasta, s'a abătut foametea peste ei. Aceasta corespunde începutului întâmplărilor, care sunt prezise profetic în cartea Rut.

Elimelec este o ilustrație sau o icoană bună a spiritului sfânt, care lucrează în calitatea unui mângâietor, ajutor și conducător a poporului lui Dumnezeu, pentru Iehova, „împăratul vecinic” (Ieremia 10:10). Naomi și fiii ei sunt o ilustrație a tuturor acelorora, care erau în relație de legământ cu Regele vecinic, deoarece au fost concepuți și aduși în existență prin spiritul lui Iehova, Dumnezeu. Naomi în drama această joacă mai mult decât un rol, căciace nu este neobișnuit într-o icoană dramatică, profetică. Naomi, care în tovarășie cu „fii” ei spirituali inchipue pe unii, care sunt concepuți de Dumnezeu, este afară de aceasta o icoană a acelorora, care sunt plăcuți lui Dumnezeu, deoarece au primit chemarea pentru împărăție, și acuma se năzuiesc, ca să asculte de poruncile lui Dumnezeu. Spiritul sfânt sau Mângâietorul a fost trimis Adunării, deoarece Isus s'a suit sus la cer, și pentruca urmașii lui să nu rămână orfani sau fără ajutor. (Ioan 14:16; 15:26; 16:7-14; Fapte 9:31. Spiritul sfânt este puterea lui Iehova, pentruca să lucreze pentru concepții de spirit a lui și spre binele lor, ca să-i conducă, să le ajute, și să fie un administrator și mângâietor pentru dânșii. Elimelec a fost capul și conducătorul casei sale, și deoarece a trebuit să meargă la Moab în urma voinței lui Dumnezeu astfel Naomi prin el și în armonie cu voința lui Dumnezeu a fost condusă acolo. Barnaba și Pavel au fost trimiși din Spiritul sfânt, dupăcum citim: „Pe când slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfânt a zis: Puneți-mi de-o parte pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea, la care i-am chemat. Atunci dupăce au postit și s'au rugat, și au pus mâinile peste ei, și i-au lăsat să plece. Barnaba și Saul trimiși de Duhul sfânt, s'au coborât la Seleucia, și de acolo au plecat cu corabia la

Cipru.” (Fapte 13:2-4) Aceasta dovedește conducerea și îndrumarea Spiritului sfânt.

Însemnarea nu arată în nici un fel, că Elimelec sau Naomi ar fi făcut ceva, ce ar fi displicut lui Dumnezeu: prin urmare amăsuraț voinței lui Dumnezeu, a Regelui etern a trebuit să plece la Moab, așa dupăcum ne arată aceasta și numele Elimelec, „Dumnezeul meu este rege”. Dacă nu ar fi potrivit să judecăm purtarea lui Elimelec, Poporul lui Dumnezeu între anii 1914 și 1918 se găsea în mijlocul organizației Diavolului, și a fost asuprit de stăpânirea militară: desigur, nu de aceea a fost în starea aceasta, că doară ar fi displicut lui Dumnezeu, cu toatecă unii așa au cugetat, Spiritul lui Iehova, Dumnezeu i-a adus în starea aceasta, pentruca scopul său să fie dus la îndeplinire. Iehova a condus și îndrumat pe poporul său până la un anumit period de timp prin Spiritul său sfânt, și aceasta a făcut până la vremea când Mângâietorul a fost revocat, căciace de necesitate a trebuit să aibă loc pe timpul, când Isus, Capul organizației sale a venit la templul și a adunat la sine pe aceia, pe cari i-a găsit credincioși, când în 1918 a început judecata.

*Numele „Naomi” nu se găsește în alt loc, numai în cartea Rut. Înseamnă „plăcut”, anume plăcut lui Iehova, cum stă scris: „Fiul înțelept face bucurie părintelui său.” (Proverbe 10:1. „Fii înțelept fiule și înveselește inima mea, ca să pot da răspuns celui ce mă defaimă.” (Proverbe 27:11. Dumnezeu a așezat membrele în corpul lui Cristos, „dupăcum i-a plăcut” 1. Corinteni 12:18. „Iehova este partea moștenirii mele, și paharul meu. Tu susții sortul meu. Moștenirea mi-a căzut în locuri plăcute, da plăcută mi-e moștenirea.” (Psalm 16:5. 6. Cei devotați lui Dumnezeu, sunt plăcuți înaintea lui, dacă locuiesc în pace întreolaltă. „Iacă cât de frumos și cât de plăcut este, când frații locuiesc în unire.” (Psalm 133:1. „Cugetele celui rău sunt uriciune lui Iehova, dară sacrificiile cele mai curate sunt cuvinte plăcute.” (Proverbe 15:26. „Căci Iehova muștră pe cine iubește, și-i binevoiesce, ca un părinte fiului său. Fericit este omul, care a aflat înțelepciunea, și omul, care a câștigat înțelegere. Căile ei sunt căi plăcute, și toate cărările ei sunt pace.” (Proverbe 3:12, 13, 17. „Ca să fiți plini de cunoștință adâncă a voinței lui prin orice înțelepciune și pricepere spirituală, ca să umblați cum se cuvine înaintea Domnului spre orice plăcere, aducând rod în orice lucru bun și crescând prin cunoștința desăvârșită a lui Dumnezeu.” (Coloseni 1:9, 10). „Și orice cerem, primim dela Dânsul, pentrucă păzim poruncile lui și facem cele plăcute înaintea lui.” (1 Ioan 3:23. Aceste texte Scripturale în armonie cu numele Naomi arată hotărît la aceea, că purtarea ei a fost plăcută lui Iehova, Dumnezeu.

În timpul consacrației și concepției de spirit ai lui Dumnezeu se găseau într-o stare critică din pricina războiului mondial, se găseau unii, cari au rămas credincioși Domnului și împărăției sale, în timp ce au suferit multe persecuțiuni și probe.

și aceștia sunt aceia, pe cari Domnul la venirea sa la templu i-a găsit credincioși și i-a aprobat. El le-a spus: „Ați fost credincioși peste puține, vă voi pune domnitori peste lucruri multe.” Domnul atunci a incredințat acestei clase toată avuția sa sau interesele împărăției, și i-a făcut cunoscut, ca pe „servul credincios și înțelept”: și aceasta clasă este cunoscută ca „rămășița” (sau cari aparțin lui, și așa este numită. Se pare deci cu totul clar, ca Naomi să reprezinte pe aceia, cari au trecut peste vremurile de strămtorare dela 1917—1919, au rămas credincioși față de Dumnezeu și împărăției sale, și au format rămășița originară sau pe „clasa servului credincios”, și cari fără ezitare au pus mâna pe lucrul ilustrat de profetul Elisei. Se pare deci, că între cărțile Estera și Rut să fie o strânsă legătură. Naomi și Mardocheu reprezintă în iecană pe aceeași clasă a „servului credincios”, pe care Domnul a găsit-o când a apărut în templul său. Acești credincioși au primit hainele mântuirii, și au fost făcuți cunoscuți ca membrele organizației lui Dumnezeu: și în timp ce au fost acoperiți cu manlia dreptății, au primit semnul aprobării „plăcerii” lui Iehova, și în felul acesta au fost socotiți ca o parte a servului ales al lui Dumnezeu, de cari are plăcere și asupra cărora se bucură. Isaia 42:1) Iehova se bucură de Fiul său iubit, și de membrii credincioși ai corpului său. „Ce frumoasă și ce plăcută ești tu iubită în mijlocul desfătărilor.” Cânt. Cânt. 7:7.

⁸ Insemnarea nu conține nimica, ce ar justifica vre-o critica răutăcioasă a lui Elimelec sau a lui Naomi. Din contră Elimelec era un om bun în țara pâneli și a păcii și a lăudat numele lui Iehova. Naomi, chiar așa cași poporul credincios al lui Dumnezeu, cum i s'a întâmplat în timpul războiului, era adusă într'o situație nemângăiată, și în timpul acestui period de mizerie, și-a păstrat neprihănirea față de Dumnezeu. „Clasa servului credincios” care era ilustrată în umbră de Naomi, zice în timpul prezent: „M'a izbăvit de protivnicul meu cel puternic, de vrăjmașii mei, cari erau mai tari decât mine. Ei năvăliseră deodată peste mine în ziua strămtorării mele: dar Domnul a fost sprijinul meu. El m'a scos la loc larg, și m'a scăpat, pentrucă mă iubește.” — Psalm 137:17—19.

⁹ Unul din fiii lui Naomi, a avut numele Mahlon; numele înseamnă „bolnăvicios”; rădăcina din care se trage acest cuvânt înseamnă „frecați sau sleit. (deci slab, bolnav, suferind: sau (prin cauzare) a slăbi pe cineva, a-l face suferind”. Cellalt fiu se chema Chilion, și numele acesta înseamnă „a se topi, nimicire, și se trage dela o rădăcină, care înseamnă „a face sfârșit, a înceta, a fi terminat, a se prăpădi, a se sfârși, a se trece”. Ambii bărbați tineri, odrasle a lui Naomi, se par să illustreze simbolice roadele, aduse de consacrații inchipuiți prin Naomi: această clasă a adus roade în timpul lucrului Ilie a adunării și prin urmare în timp ce Spiritul sfânt a figurat ca administratorul, mângăietorul și a-

jutorul adunării. Acest rod nu a fost rodul împărăției, deoarece niciunul din acești fii n'a rămas în viață, pentru a se întoarce la Betleemul lui Iuda, sau eventual să fie predecesorii viitorului Rege al lui Izrael, și a „regelui născut mai târziu în orașul lui David”. (Luca 2:11 Niciunul din acești tineri” nu a ridicat o sămânță pentru numele celui mort, peste moștenirea lui, pentruca nu cumva numele celui mort, să se stingă.”

¹⁰ Dacă acuma faptele le examinăm mai pe de aproape, este ușor de recunoscut, ca rodul consacrațiilor în timpul periodului Ilie a adunării, în mare parte a fost un fel de fruct al „desvoltării caracterului”, în timp ce aceia, cari au purtat acest rod, au dat dovadă de așteptarea lor, că prin desvoltarea unui astfel de rod, își asigură intrarea în împărăție, și că vor da Domnului — „ajutor” întru guvernarea universului. Fr. J. cum arată numele celor doi fii, sau ceeace dă de înțeles numele lor, era de o specie slabă, bolnăvicioasă, egoistă, lingușitoare, și din pricina idolatriei de oameni, un rod lipsit de viață. În cursul aceluia period și înainte de 1918 clasa Naomi, cu buna credință a adus o clasă de oameni în sânul ei, cari au devenit bolnavi spirituali și s'au stins, deoarece au dorit se aibă o trecere grăbită de pe pământ și din strămtorarea de aici, și s'au rugat, să fie duși într'un loc plăcut de petrecere. Era un rod cu aspect bolnăvicios, care numai compătimire a căutat să concerne. Dacă pe aceștia, pe cari în felul acesta i-au adus în clasa Naomi, nu i-au onorat în mare măsură și cu ocazii de conferințe principale sau de alta natură nu li s'a acordat o atenție deosebită, dacă omul nu i-a lăudat și n'a făcut din ei obiect de admirație, atunci s'au stins, s'au supărat, și își ziceau că sunt niște jertfe folositoare a Domnului, și că trebuia să facă aceasta pentru a fi Cei Înalți în ceruri. Ei „muriră” în tinerețea lor, însă nu din pricina că ar fi fost buni.

¹¹ Clasa Naomi, care a fost credincioasă și devotată Domnului, a lucrat cu zel la aceea, de a duce la îndeplinire lucrul, care a fost privit ca ca „seceris” și a culege grâne, și pe aceste să le ducă în grânarele Domnului: însă rodul acesta — cași cei doi fii ai lui Naomi, — n'a avut nici un preț. Adeseori când un bărbat bun și zelos, sau o femeie au luat parte la lucrul de mărturie, a declarat la întoarcere dela lucru: „Am găsit un grăunte de grâu, am fost activ în lucrul secerișului”: la aceasta au adus aceștia în sânul adunării pe unii, cari mai târziu au ținut la aceea, ca să fie lăudați și compătimiți, și dacă aceasta nu s'a întâmplat, s'au supărat. Apostolul Pavel așa descrie acest lucru: „Copilașii mei, pentru cari iarăș simt durerile nașterii, pânăce va lua Cristos chip în voi.” (Galateni 4:19) Și iarăș a zis: „Nu vă scriu aceste lucruri, ca să vă fac rușine, ci ca să vă sfătuesc ca pe niște copii prea iubiți ai mei. Căci chiar dacă ați avea zece mii de învățători în Cristos, totuș n'aveți mai mulți părinți, pentrucă eu v'am născut în Cristos Isus, prin Evanghelie.” (1. Corinteni 4:14, 15) Acești credincioși inchi-

prin Naomi, au făcut desigur tot ce au putut mai bine, și Domnul i-a iubit din pricina credincioșiei lor, cu toată nu au adus roadele împărăției spre preamărirea lui Dumnezeu. Devotați și credincioși și desinteresat față de Domnul, în cursul aceluși timp și până la vremea venirii Domnului în templul său, era plăcut lui Dumnezeu și lui Cristos, și marele judecător i-a rădicat și le-a prezentat aprobarea lui, după ce a apărut în templul său.

Naomi și fiii ei erau Efratiți din Betleemul lui Iuda. Efrata era un nume mai vechi a orașului Betleem. (1. Moise 35:19: Numele localității înseamnă „roditor”, însă un anumit timp era pentru Naomi și fiii ei, un loc al foamei și al lipsei de alimente. „Casa pâinei” în care Iehova a fost laudat cu cântece, prin foamea, pe care probabil, că Dumnezeu a adus-o peste țară a fost sărăcită și a devenit un loc al mizeriei. Așa s'a înmărmărit cu clasa Naomi; în vremea dela 1917 până la 1918 s'a observat o lipsă în alimente, deoarece erau în nedumerire și îndoială cu privire la voința lui Dumnezeu. (Ioan 4:34: Poporul consacrat al Domnului era în nedumerire asupra acelora, ce trebuia să se întâmple, pentruca lucrul lui Dumnezeu să meargă înainte. În adevăr era o stare ilustrată foarte potrivit prin foamea și consacrării erau în doliu.

Naomi și fiii ei „au ajuns în țara Moabului și au rămas acolo”. Moab închipue pe organizația lui Satan. Clasa Naomi și copiii spirituali a acestei clase, în cursul războiului au venit în atingere cu organizația lui Satan, și soarta lor a devenit grea de suportat. Despre aceasta spune Naomi: „Pentruca mâna Domnului s'a întins împotriva mea... când Domnul s'a rostit împotriva mea”. Cel Atotputernic m'a întristat.” Aceasta nu arată la necredincioșia lui Naomi, sau că din pricina purtării nepotrivite a trebuit să sufere. Când poporul Domnului în timpul războiului a fost pus într-o stare aspră și în stare de foame, aceasta a fost o mare probă pentru credincioși; însă nu prea se putea spune, că din pricina necredincioșiei au ajuns în astfel de stare. Lucrul săvârșit în numele Domnului s'a sfârșit, și se pare că consacrării la vremea acestui fapt au crezut, că Domnul este supărat pe ei. Când însă au înțeles, că mânia lui s'a întors dela ei, atunci s'au bucurat și au devenit mai zeloși în lucru, chiar dupăcum Dumnezeu spune aceasta prin profetul Isaia. Isaia 12:1.

„Popul jucat de Naomi, în drama profetică, în îndoială era în armonie cu voința lui Dumnezeu, și astfel Naomi nu se putea învinui. Din cauza aceasta era plăcută Domnului. În același timp de probă care s'a abătut peste clasa Naomi în 1917-1918, nu a venit din pricina necredincioșiei lor, ci proba s'a întâmplat amăsurat voința lui Dumnezeu, pentruca hotăririle sale să rămână în aplicare. Deci aceia, cari în astfel de împrejurări grele au rămas credincioși și devotați lui Dumnezeu, și au răstărat neprihănirea față de el și i'eran plăcuți. Deocum nu sunt dovezi,

despre aceea, că Naomi ar fi fost cândva necredincioasă față de Iehova Dumnezeu, și lipsesc asemenea orice motive de dovadă, că clasa Naomi care în timpul războiului a trecut peste aceste probe grele, ar fi fost necredincioasă față de Dumnezeu. Din pricina credincioșiei sale mult mai mult a fost aprobată de Dumnezeu când a apărut în templul său pentru a face judecata. Dacă ar fi fost necredincioși, atunci Domnul nu și-ar fi exprimat aprobarea față de dânsii, și nu le-ar fi spus, că au fost credincioși peste putine lucruri, și pentru aceasta le va mări privilegiile și le va da mai multe ocazii, pentru servirea lui Iehova și iubirea lor s'o dovedească față de el.

Ajutorul retras

„Iehova este bărbatul soțului organizației sale. (Isaia 54:5: Cristos Isus este Capul adunării. Bărbatul sau soțul este Capul soției sale și astfel ajutorul, conducătorul și mângâietorul ei. (3. Moise 24:5: „Căci bărbatul este capul nevestei, după cum Cristos este capul Bisericii, El mântuitorul trupului. Și dupăcum Biserica este supusă lui Cristos, tot așa și nevestele să fie supuse bărbatilor în toate lucrurile.” (Efezeni 5:23, 24) Când Isus era cu învățăcii lui, îi era ajutorul, conducătorul și mângâietorul. Chiar pe vremea, când era să fie luat dela dânsii, le-a-zis: „Și eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în vece; și anume Duhul adevărului, pe care lumea nu-l poate primi, pentruca nu-l vede și nu-l cunoaște, dar voi îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi. Nu vă voi lăsa orfani, mă voi întoarce la voi.” — Ioan 16:13-15.

„Aceste texte arată, că Spiritul sfânt va îngriji slujba unui ajutor, mijlocitor și mângâietor pentru aceia, cari au primit chemarea pentru împărăție, și aceasta a și făcut până la timpul, când Cristos Isus s'a întors și pe ai săi i-a adunat la sine. Afară de aceasta stă scris, că Cristos Isus la venirea lui la templul său va fi însoțit de sfinții ingeri. Matei 23:31: Cu ocazia străngerii celor credincioși la sine, folosește pe ingeri; lui chiar în scopul acesta. El a zis: „El va trimite pe ingeri lui cu sunet tare de trâmbiță, și vor strânge pe aleșii lui din partea celor patru vânturi, dela un capăt al cerului până la celalt capăt.” Cristos folosește pe mai departe pe ingerii lui sfinți pentru a scoate pe aceia, cari deși au primit chemarea pentru împărăție, însă nu au rămas credincioși. Matei 13:41. Dacă Spiritul sfânt ar fi rămas în activitate, sau dacă ar mai fi făcut serviciul administratorului și a ajutorului, atunci nu ar fi fost de lipsă pentru Cristos, ca pentru lucrurile acestea amintite în textele anterioare să pună ingeri. Deoarece afară de aceasta, Cristos Isus este bărbatul sau capul adunării; atunci, dupăce a venit la templul lui Iehova la judecată și să strângă la sine pe ai săi, mai mult nu se mai simte nevoie, pentru un suplinitor al lui Isus Cristos, cum era Spiritul sfânt; astfel

slujba Spiritului sfânt în calitate de administrator, mângâietor și ajutor a încetat. Ingerii lui Cristos Isus, care formează pe însoțitorii lui de servitori în templu, și sunt nevăzuți pentru oameni, au supravegherea peste membrii cetei templului pe pământ. „Căci el va porunci ingerilor săi să te păzească în toate căile tale.” — Psalm 91:11.

„Versul treilea al capitolului întâi a cărții Rut sună: „Elimelec bărbatul Naomei a murit, și ea a rămas cu cei doi fii ai ei.” Elimelec, ajutorul și mângâietorul Naomei a murit, și în urma acestui fapt a fost retras sau înlăturat. În drama profetică, aceasta închipue încelarea sau sfârșitul relației lui Iehova cu poporul său prin slujba Spiritului sfânt, în calitate de administrator, ajutor și mângâietor. Domnul Isus în anul 1918 a venit la templul său și aceasta a însemnat timpul încetării lucrului Spiritului sfânt ca administrator, ajutor și mângâietor a membrilor adunării pe pământ. Atunci a fost retras Spiritul sfânt, și aceasta s'a preumbrit prin moartea lui Elimelec. Pe când Elimelec a murit și a lăsat înapoi pe Naomi și cei doi fii ai ei, pentru aceștia a început un timp plin de mizerie, și pentru Naomi, timpul acesta de mizerie a ținut până când Boaz a fost adus în familia ei. După ce Domnul în 1918 a venit la templul său și Spiritul sfânt ca mijlocitor, ajutor și mângâietor a fost înlăturat, adunarea a ajuns în năcaz, și acesta a ținut, până când credincioșii au ajuns la cunoștință că Cristos Isus a venit la templul său și că a sosit timpul veseliei; și atunci au început să se bucure. Atunci au învățat, că credincioșii trebuie să facă încă mult lucru, și s'au pus la lucru cu bucurie. Când bărbatul Naomei a fost luat, fără îndoială a zis: „Iehova m'a părăsit.” Aceasta corespunde foarte potrivit cuvintelor profetului în Isaia 49:14—16: „Sionul (ilustrat prin membrele clasei Naomi de pe pământ) zicea: M'a părăsit Domnul și m'a uitat Domnul.” Domnul însă nu a uitat de Sion; și tot așa nu a părăsit sau a uitat Domnul pe Naomi și pe clasa Naomi.

R u t

„În locul acesta pășeste Rut pe scena dramei profetice și joacă un rol însemnat. Ea atârna de Naomi, și Naomi a avut mare iubire față de dânsa. Ambii fii ai Naomei s'au însurat, unul din ei a luat în căsătorie pe o femeie moabită, iar celalt pe Rut. „Ei și-au luat neveste Moabite. Una se numea Orpa, și cealaltă Rut, și au locuit acolo aproape zece ani.” (1:4) Acești amândoi fii par să închipue aici pe una și aceeași clasă, care nu este credincioasă și ascultătoare față de Dumnezeu. Legea lui Iehova, care a regulat legăturile de căsătorie a Izraeliților cu alte națiuni, căruia fiii datorau cu ascultare, a sunat: „Să nu te încuscrești cu popoarele acestea, să nu măriți pe fetele tale după fiii lor, și să nu iei pe fetele lor de neveste pentru fiii tăi; căci ar abate dela mine pe fiii tăi, și ar sluji astfel altor dumnezei. Domnul s'ar aprinde de mânie împotriva voastră, și te-ar nimici îndată.” (3. Moise 7:3, 4) „Ferește-te

să faci legământ cu locuitorii țării ca nu cumva, curvind înaintea dumnezeilor lor, și aducându-ți jertfe, să te poștească și pe tine, și să ia din jertfele lor, ca nu cumva să iei din fetele lor neveste fiilor tăi, și astfel fetele lor curvind înaintea dumnezeilor lor, să târască și pe fiii tăi să curvească înaintea dumnezeilor lor”. — 21 Moise 34:15, 16.

„Naomi însă nu era responsabilă pentru părăsirea fiilor ei la vârsta de însurătoare, și nu se poate imputa vina, că fiii ei înafară de neamul Izrael și-au luat neveste. Fără îndoială și aceste femei tinere nu se puteau învinui pentru faptele lor că s'au măritat cu acești tineri înșiși. Femeile tinere erau răspunzătoare pentru conduita sau purtarea lor după ce au devenit neveste celor doi tineri din Izrael. Naomi a câștigat acum, prin legea căsătoriei două nurori (prin explicație engleză: Fete după lege). Aceste nurori și cei doi fii împreună preumbresc o clasă, care a trăit scurt timp înainte de venirea Domnului la templu, și a intrat în legătură cu clasa Naomi. De la vremea, când Rut s'a hotărât ca să rămână la Naomi, ilustrează ea îndeosebi pe aceia, care au fost aleși după anul 1918. (Continuarea următoare)

Intrebări pentru studiul berean

Alin. 1. Ce se înțelege sub casa lui Iehova? Din ce este, și când se zidește? Cui descopere Iehova calea către casa sa regală? Cum se întâmplă aceasta în ce scop?

Alin. 2, 3. Ce este înțelesul a numelui Elimelec în relația faptului, că aceste evenimente au avut loc în zilele, când încă nu erau regi în Izrael?

Alin. 4. Ce a fost închipuit simbolic prin Elimelec și prin Naomi și fiii ei: în ce mod s'a întâmplat aceasta?

Alin. 5, 6. Dovedește, că calea apucată de Elimelec și Naomi a fost plăcută lui Iehova.

Alin. 7, 8. Arată a) că între cartea Esteru și cartea Rut există o strânsă legătură, b) că Naomi reprezintă zintă pe clasa servului credincios.

Alin. 9—11. Explică cum Mahlon și Chilibos, și fiicele mele și relația lor față de Naomi primesc o parte în această icoană profetică.

Alin. 12, 13. Arată împlinirea a ceea ce este scris în icoană a) prin „foametea” în „Beteleemul din Iuda”, b) prin Naomi și fiii ei, când au plecat în țara lui Moab și au rămas acolo.

Alin. 14. Arată, că Naomi, pecând amăsurat în viața lui Dumnezeu și-a jucat rolul în drama această drame profetică, reprezintă clar și lămurit o clasă, care în timpurile viitoare se va descoperi.

Alin. 15, 16. Ce a fost îndemnul pentru faptul că Iehova a trimis poporului său Spiritul sfânt? Când și în ce scop a fost înființată o astfel de slujbă?

Alin. 17, 18. Arată în legătură cu lucrul acestor două texte Scripturale, ce va avea loc cu ocazia venirii lui Cristos Isus în templu, și cum este ardată împlinirea referitoare în icoana profetică, explicată în text.

Alin. 19, 20. Citează împrejurările, în care Orpa și Rut apar în icoană. Ce răspundere va avea Naomi pentru astfel de împrejurări? De ce am să nu le luăm de neveste cei doi fii ai ei?